

عنوان مقاله:

بررسی باهمایی ترکیبات پایدار فعلی- اسمی در زبان روسی و مقایسه آن با زبان فارسی

محل انتشار:

پژوهش های زبانشناختی در زبانهای خارجی، دوره 3، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مهناز رهبری - دکتری آموزش زبان روسی، دانشکده زبان ها و ادبیات خارجی، دانشگاه تهران، ایران

علیرضا ولی پور - دانشیار زبان روسی، دانشکده زبان ها و ادبیات خارجی، دانشگاه تهران، ایران

خلاصه مقاله:

توضیح برخی پدیده‌های زبانی گاهی بسیار دشوار و پیچیده می‌شود، از جمله اینکه چرا در یک زبان، برخی واژگان یا ترکیب خاصی از واژگان وجود دارد یا چرا یک زبان دارای ساختار دستوری، صرفی یا نحوی ویژه خود است. تمامی این پدیده‌ها حاصل فرایند درازمدت رشد و گسترش زبان است. هر فردی بی‌آنکه راجع به آنچه می‌خواهد بگوید تفکر کند، واژگان را در ساختار جمله‌های کامل به کار می‌برد. به همین ترتیب، در گفتار خود از ترکیبات مختلف واژگان نیز استفاده می‌کند. این ترکیبات ممکن است ترکیب آزاد واژگان یا ترکیب پایدار آن باشد. ترکیبات پایدار واژگان بخش جداناپذیر در هر زبانی است. به همین دلیل، بر آن شدیم تا در این مقاله به بررسی و مقایسه ویژگی‌های ساختاری و معنایی باهمایی ترکیبات پایدار فعلی- اسمی در زبان روسی بپردازیم که از نظر علم عبارت‌شناسی (Фразеология) پربسامدترین نوع ترکیبات پایدار در زبان روسی است. همچنین، به نحوه ترجمه این‌گونه ترکیبات به زبان فارسی بپردازیم. در این باره، در مقایسه با زبان فارسی، بررسی دقیقی نشده است. این بررسی نقش مهمی در تدریس و یادگیری این نوع ترکیبات در زبان روسی به منزله زبان خارجی دارد.

کلمات کلیدی:

باهمایی، ترکیبات آزاد، ترکیبات پایدار، زبان روسی، معنای مجازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1125638>

